

**2009 MALİ YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE
KANUNU TASARISI İLE 2007 MALİ YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİN HESAP KANUNU
TASARISI'NIN PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME
TUTANAKLARI**

BAŞKAN: Sait AÇBA (Afyonkarahisar)
BAŞKANVEKİLİ: Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)
SÖZCÜ : Hasan Fehmi KİNAY (Kütahya)
KÂTİP : Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
-----O-----

18.11.2008

İ Ç İ N D E K İ L E R

- ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI
- Mesleki Yeterlilik Kurumu Başkanlığı

18 Kasım 2008 Pazartesi
BİRİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 10.18

BAŞKAN: Sait AÇBA (Afyonkarahisar)
BAŞKAN VEKİLİ : Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU (Bursa)
SÖZCÜ: Hasan Fehmi KİNAY (Kütahya)
KÂTİP: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
-----O-----

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI (Bütçe+Kesinhesap) Savunma Sanayi Müsteşarlığı
Mesleki Yeterlilik Kurumu (Özel Bütçe) (Bütçe+Kesinhesap)

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Evet, buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığıyla, bürokrasinin değerli temsilcileri; ben konuşmama başlamadan önce Sayın Bakanın sunumuna ilişkin kısa bir değerlendirme yapmak istiyorum. Sayın Bakanın sunumu şahsen benim beklentilerimi karşılamış değildir.

AKP Hükûmeti sosyal güvenlik konusunda ve çalışma hayatı konusunda üç önemli düzenleme yapmıştır. Bunlardan bir tanesi Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasası, ki sosyal güvenlikte reform olarak isimlendirilen bir yasadır bu.

İkincisi, sosyal güvenlik primlerinin yeniden yapılandırılması suretiyle sosyal güvenlik sisteminin aktüeryal dengesinin iyileştirilmesine yönelik düzenleme.

Üçüncü de, “istihdam paketi” olarak isimlendirilen ve istihdam üzerindeki prim yükünün azaltılmasına yönelik düzenleme.

Benim beklentim, bu üç ana konuyu esas alarak sosyal güvenlik ve çalışma hayatında neredeydik? Bu düzenlemelerin etkisi ne oldu? Sosyal güvenlik sisteminin aktüeryal dengesi iyileşiyor mu? Geleceğe yönelik Bakanlığın bakışı nedir? İstihdama ilişkin vergi yükü indiriminde

yapılan indirimle birlikte nereye geldik, hedef nedir, bunun çalışma hayatına ve istihdama etkileri ne olmuştur? Böyle makro bir bakışı ben Sayın Bakanın sunumunda bulamadım.

Sayın Bakan, birçok rakam verdi ama rakamlar birbirleriyle kıyaslanabilir de değil. Birçok rakam sunarsanız, bunlar anlamlı bir grup hâlinde sunulmazsa, bunlar kıyaslanabilir değilse bu rakamlar hafızada kalmaz sadece zamanı geçirmiş oluruz.

Sayın Bakan, hâlâ “katrilyon lira” kavramını kullanıyor. Sunumuna baktım, basılı metnine basılı metinde “YTL” geçiyor ama Sayın Bakan ısrarla katrilyon liradan bahsediyor. Önümüzdeki sene YTL dönemi de sona erecek, TL’ye geçeceğiz ama Sayın Bakan katrilyon lira da kalmış daha.

Sayın Bakanın vermiş olduğu birtakım rakamlar da devletin rakamlarıyla uyumlu değil. İşsizlik rakamı konusunda 2002 yılına ilişkin olarak yüzde 10,5 rakamını verdi, bu rakam doğru değil. Tarım dışı istihdama ilişkin, 2002 yılına ilişkin verdiği rakam da tamamen yanlış. Şimdi, bu kadar önemli bir bütçeyi böyle bir sunumla ve yanlış rakamlarla değerlendirecek durumda olmaktan ve bu yanlış rakamlar üzerine böyle bir konuşmayı yapıyor olmaktan üzüntü duyduğumu belirtmek istiyorum.

Değerli arkadaşlar, sosyal güvenlik sosyal devletin gerçekleştirilmesinin aracıdır. Sosyal devlet insanlığın ulus devletten sonra vardığı en büyük aşamadır. Ulus devletin en son aşaması sosyal devlettir. Ulus devletin tarihi yaklaşık 350-360 yıllık bir tarihtir dünyada ve ulus devletin ortaya çıkışı, Avrupa’daki ulus devletlerin bugünkü ulus devletlerinin sınırlarının çizildiği 1648 tarihli Vesfalye Anlaşması olarak dersek, 350-360 yıllık bir ulus devlet tarihi karşımıza çıkar. Bu ulus devletin en son vardığı güçlü aşama sosyal devlettir, bu da ciddi olarak İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra ortaya çıkar. Belki 19’uncu yüzyılda birtakım örneklerini görebiliriz. Ama kurumsal olarak ilk kez İkinci Dünya Savaşı’nın Avrupa’da yarattığı tahribatın, her alanda yarattığı tahribatın etkilerini gidermek amacıyla oluşturulan, yapılan bir organizasyondur. Ulus devlet ve sosyal devlet birbirleriyle karşılıklı etkileşim içindedir. Yani sosyal devletin güçlü olduğu ülkelerde ulus devlet de güçlüdür. Sosyal devletin bireylere sunduğu olanakların fazlalığı, bu olanakların bireyde yarattığı devlete bağımlılık duygusu, devlete bağlılık duygusu daha doğrusu ulus devleti de güçlendiren bir olgudur.

Değerli arkadaşlar, sosyal devletin ilk oluşumunda, ilk yıllarında yani 1950’lerden itibaren 1970’lere geldiğimiz döneme kadar varsayımı tam istihdamdı. Böyle bir model tam istihdam varsayımına dayalı olarak oluşturulmuştur. Yani herkes çalışacak, çalışabilir durumdaki herkes, isteyen herkes çalışacak, çalışanlar prim ödeyecekler ve primlerle de çalışma hayatında zaman zaman meydana gelen birtakım aksamalar nedeniyle ortaya çıkan riskler sigortalananacak. Yani nedir? Çalışan kişi hastalanabilir, çalışan kişi işsiz kalabilir ama bu işsizlik kısa süreli bir işsizliktir. Çünkü hedef tam istihdamdır. Bu nedenle bu riskler anlamlı gruplar hâline getirilir, homojen gruplar hâline getirilir ve sigortalanır. Sosyal devlet bu varsayımla yürür.

80’lere geldiğimizde sosyal devletin finansmanında bir güçlük yaşanmaya başlandı. Devletin büyüklüğü ekonomide genel olarak tartışma konusu oldu ve bu tarihten itibaren 70’li yılların sonu 1980’li yıllarda artık “Finansal sorun yanında devlet ekonomide veya sosyal güvenlikte bu kadar yer almalı mıdır?” tartışması ortaya çıktı. Sosyal devlet de piyasaya bir müdahale olarak algılanır bu yaklaşımda. Yani bu müdahale olmasa belki piyasalar sosyal güvenliği de sağlayabilir. Hatta bu çerçevede sosyal devletin, sosyal devlet anlayışının bireylerde yarattığı bağımlılık duygusu nedeniyle yaratıcılığı bile öldürdüğü, yok ettiği ortaya sürülmüştür. 90’lardan itibaren olay çok farklı bir boyuta gelmiştir. 90’larla birlikte artık bu sosyal devletin veya ekonomideki ismiyle refah devletin sigortalayamadığı bazı risklerin olduğu görülmüştür. Bugün hemen hemen bütün toplumların, gelişmiş veya gelişmekte olan toplumların karşı karşıya kaldığı ve sosyal devlet anlayışının veya o anlayışın temelindeki sosyal sigorta tekniğinin sigortalayamadığı birtakım riskler var, bizde de böyledir bu. Nedir bunlar? Örneğin, uzun süreli işsizlik. Şimdi, küresel krizin Türkiye’yi de etkilediği bir kriz dönemini yaşıyoruz ve uzun süreli esasen bizim ekonomimizin sorunu olan o uzun süreli işsizliğin çok daha güçlü bir şekilde, çok daha katmerlenmiş bir şekilde oluşacağı, yaşanacağı bir dönemin içine girmiş bulunuyoruz. Sosyal sigorta kısa süreli işsizliği sigorta eder. İşte nedir? İşsizlik fonu vardır. İşsizlik fonu harcamalarına baktığımızda, zaten bir yıllık faiz gelirine kıyasla ancak bir aylık faiz geliriyle karşılanan bir sigorta gideri olduğunu görüyoruz. Yani o bile amacına uygun kısa çalışmıyor. Kısa süreli işsizliği bile sigorta kapsamına almayan bir işsizlik fonu uygulaması söz konusu. Kaldı ki uzun süreli işsizliği yaşayacağız. Böyle bunu sigortalayan bir yaklaşım yok. İşsizlik fonuna yönelik olarak Hükûmetin bu konuda bugüne kadar koymuş olduğu yeni bir yaklaşım da yok. Önceki

Hükûmetten devralınan işsizlik fonu yaklaşımı aynen devam ettirilmektedir. Önceki Hükûmet döneminde bu fon esasen yeni kurulmuştur, sonra 2001 krizi yaşanmıştır, 2002'de ekonominin dengeleri yeniden kurulmaya başlanmış ve o program bu Hükûmet tarafından aynen devam ettirilmiş ama ekonomide sağlandığı iddia edilen onca iyileşmeye rağmen, işsizlik fonu bugün kısa süreli işsizlikleri bile sigortalamayan, kamu sektörüne borçlanma gereğini azaltmanın bir aracı olarak kullanılan bir fon hâline dönüşmüştür. Bir kere küresel kriz döneminde, Türkiye'nin de etkilendiği bu krizde işsizlik oranının ve işsiz sayısının arttığı bu dönemde işsizlik fonuna mutlaka yeni bir yaklaşım gerekiyor. Birakalım uzun süreli işsizliği sigortalamayı ama şu dönemde ancak bir ay toplam faiz gelirin bir aylığını sigorta ödemesinde kullanmayı öngören, kalanlı kamu sektörünün borçlanma gereğini azaltmada kullanan bir işsizlik fonu anlayışının sosyal devlet anlayışıyla taban tabana zıt olduğunu belirtmek istiyorum.

Ne vardır başka? Yaşlıların bağımlılık problemini vardır. Bugün bütün yaşlıları eşit sayan bir sosyal sigorta anlayışı var. Bütün yaşlılar kendi işlerini görebilir. Oysa yaşlıların kendi işlerini göremeyecek olanları da vardır. Emekli sigortalılarımızın kendi başına işini göremeyecek, bir başka kişi yardım etmediği takdirde hayatını sürdürmesi mümkün olmayan yaşlılarımız var. Bu bağımlılık problemlerini ortadan kaldıracı, bu bağımlılık problemini daha doğrusu çözmeye sigortalıya, emekliye yardımcı olucu bir sigorta anlayışı yok, dışlanmayı çözen bir yaklaşımımız yok. Bunlar bizim sosyal sigorta tekniğimizin, sosyal güvenlik sistemimizin eksiklikleridir. Artık bugün problem sadece çalışma hayatının getirdiği riskler değildir. Bugün problem çalışma hayatının getirdiği risklerle birlikte modern insan yaşamının ortaya çıkardığı güçsüzlüklere karşı bireylerin sosyal güvenlik, sosyal koruma şemsiyesi altında toplanmasıdır. Hükûmetin bize getirmiş olduğu Genel Sağlık Sigortası Yasası sadece sosyal sigorta tekniğine dayalı olarak, prim gelirlerini esas alarak bu prim gelirlerine kıyasla harcamaları planlayan, onları sınırlandıran bir anlayışa sahip, bu doğru değil. O zaman da ifade etmiştim, şimdi de ifade etmek istiyorum. Sadece harcamayı bizim gözümüzün önüne getirip koyan ama sosyal güvenlik sisteminin geliri ne olacak, prim gelirleri ne olacak? Burada bir iyileşme politikası var mıdır Hükûmetin? Şeklindeki bir yaklaşımı buraya getirip koymayan bir anlayış söz konusu. Bu bütçede bunun en küçük bir izini göremedim.

Şimdi, şu bizlere dağıtılmış olan Devlet Planlama Teşkilatının genel ekonomik ve hedefler ve yatırımlar kitapçığındaki bir tabloyu sizlerle birlikte değerlendirmek istiyorum. Sosyal güvenlik sisteminin 2009 yılı prim gelirlerinin gayrisafi yurt içi hasılaya oranı yüzde 7,3'tür. Değerli arkadaşlar, bu oran Avrupa Birliği ülkelerinde yüzde 11-12 aralığındadır. Yani onlardan beş puan daha geride olan gayrisafi yurt içi hasılaya oran olarak ifade ediyorum o nedenle sakın şey demeyin "Yani bizim gelirimiz az, onların geliri fazla" meselesi değil, geliri oranla söylüyorum.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – 2002'de neymiş?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Bakın, değerli arkadaşlar, ben rakamları tarif etmem işime geldiği gibi de kullanmam, iyileşme varsa da söylerim. 2006'da bu oran 6,8. Bakın, bir iyileşme var. Ama 7,3'lük iyileşmede prim yapılandırmasından gelen bir gelirin payı var. Ayrıca devletin daha önce bütçe transferi içinde yer alan bir rakamın artık prim geliri olarak aktarılması şeklindeki uygulamanın da payı var. Hepsini bir kenara 2002'ye kıyasla bu rakam yükselmiş de olabilir. Ama yüzde 7,3'lük oran nerede, Avrupa Birliğinin yüzde 12-12'lik oranı nerededir? Yani prim gelirinde iyileşmeyi sağlayacak herhangi bir politikayı ortaya koymadan sigortalıların, işsizlerin haklarını kısıtlayan onların harcamalarını kısıtlayarak sosyal güvenlik sisteminin aktüeryal dengesini iyileştirmeye çalışan anlayışı sosyal devlet anlayışıyla yan yana koymam, bağdaştırmam mümkün değil. Bu, Sayın Bakanın sunumunda isterdim ki bu konuda bir değerlendirme yapsın Sayın Bakan, "Şöyle bir şey hedefliyoruz." desin.

İşsizlik konusunu hemen her bütçede konuşuyoruz. İşsizlik ve işsizlik rakamlarında iyileşme yok. Şimdi, Sayın Bakan 2002'yi yüzde 10,5 diyerek kötüleştirdi; yüzde 10,3; 2007 sonu 9,9; 2008'de bu işin daha kötüye gittiğini görüyoruz. 2007 henüz daha küresel krizin Türkiye'ye etki etmediği bir yıl. Ama iş gücüne katılma oranını neden değerlendirmiyorsunuz Sayın Bakan? 49,6; 2002 yılının iş gücüne katılım oranı. 2007'de 47,8. Yani nüfusumuz artıyor ama insanlar çalışmak istemiyor, böyle bir şey olabilir mi? Bu iş gücüne katılma oranının 1990 yılında yüzde 56,6 olduğunu unutmamalıyız. 56,6'lardan yüzde 47'lere gelmişiz. Şimdi, istatistikleri istediğimiz şekilde şekillendirerek, veri girişlerini istediğimiz şekilde yaparak bu işsizlik oranını Hükûmetin arzu ettiği seviyede tutmamız mümkün. Ama artık bunlarla bile gerçek... Değerli arkadaşlarım, iş gücüne katılım oranı işte. 1990 yılı 56,6; 2000 yılı 49,9; 2002 yılı 49,6; 2007 yılı 47,8.

Tarım dışı istihdam Sayın Bakanın verdiği rakam yüzde 48'ler diyor 2002 yılı için. Ben o rakamı bulamadım Sayın Bakanım, eğer verirsiniz ben de rakamımı düzelteyim. Rakamlarıma güvenmedim, biraz önce TÜİK'in rakamlarını aldım tekrar. Tarım dışı istihdam 2002 yılı yüzde 35,6; yüzde 48 nereden çıktı bilemiyorum. Yani burası Plan ve Bütçe Komisyonu biz sayın bakanlardan hep doğru bilgi almaya alıştık. Değerli arkadaşlar, sayın bakanların bilgilerini ben hep doğru kabul ederim, tartışmam, alıp başka yerde kullanırım. Ama öyle anlaşılıyor ki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında bu alışkanlığımı bir kenara bırakacağım. Sayın Bakan, rakamlarına tereddütle karşıyım onları tekrar çek etme ihtiyacı duyacağım. Bu rakam 2007'de ne olmuş tarım dışı istihdam? 2007 yılı sonunda 26,4; 35'ten tarımda bir dönüşüm var oradan başka bir tarafa yöneliyor ama rakamlar bu değerli arkadaşlar, doğru rakamla konuşalım.

BAŞKAN – Toparlayabilir misiniz?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

Efendim, bakın, iş gücüne katılım oranında sizin sığınabileceğiniz hiçbir istatistik yok. Ayrıca bu işsizlik kadın işsizliğidir değerli arkadaşlar. Avrupa'da yüzde 65-70'lerde, Lizbon Stratejisini alırsanız yüzde 70'i esas almanız lazım.

Değerli arkadaşlar, işsizlik kadın işsizliği, bakın Türkiye'de işsizlik erkek işsizliği değil kadın işsizliği, kadınlar işsiz. Bunu lütfen görelim. O nedenle bu bütçe anlayışında cinsiyet duyarlı bütçeyi komisyonun gündemine sokalım, Sayın Bakanımız da Bakanlığın gündemine soksun. Sizin istihdam politikalarınız kadın işsizliğini azaltmada ne kadar etkili, cinsiyete duyarlı bütçeleme anlayışı budur. Uygulanan bütün programlar kadın-erkek eşitliğini veya cinsiyet eşitsizliğini giderme yönünde ne kadar etkide bulunmuştur bunun sonuçları ölçülür ona göre politikalar gözden geçirilir, yeniden kurgulanır.

Bakın, istihdam oranına bakıyorum: 1990 yılında kadın istihdamı yüzde 31,2; 2002'de yüzde 25,3; 2007'de 22,2 giderek kadının istihdamdaki payı azalıyor. İş gücüne katılma oranı, 2002 yılında -90'ları almıyorum çok yüksek- 27,9 kadının iş gücüne katılma oranı, 2007'de 24,8. Kadın çalışma hayatından çekiliyor, iş gücüne katılmıyor. Yani "Çalışmak istemiyorum, evimde oturmak istiyorum." diyor veya iş bulma umudunu kaybetmiş iş aramıyor. Bakın, cinsiyet eşitsizliğine yönelik Birleşmiş Milletlerin istatistikleri var, İran'dan bile kötü durumdayız, Uzak Doğu, güneydoğu Asya ülkelerinden, birçok ülkeden kötü durumdayız cinsiyet eşitsizliği istatistiklerinde.

Toparlıyorum Sayın Başkan.

Son olarak şunları söylemek istiyorum: Sendikaların faaliyetleri Bakanlıkça denetlenmekte midir? Geçenlerde bir sendikanın Kıbrıs'ta bir toplantı amacıyla birçok valiyi, seksen bir ilin il genel meclisi başkanlarını veya işte o düzeydeki birçok kamu personelini bir toplantı amacıyla Kıbrıs'a davet etti, götüreceği söylendi. Benzeri toplantıları sadece o gazete haberine konu olan sendika nedeniyle duymuyoruz. Daha başka sendikaların toplantılarının da bu kapsamda olduğunu biliyoruz. Bunlar denetleniyor mu? Bu tip faaliyetler acaba o sendikanın amacıyla uyumlu mudur? İşçilerimizin, çalışanlarımızın aidatları amacına uygun mu kullanılmaktadır? Bu konuda eğer bir denetim yapıldıysa bu denetimlerin sonuçları da bizlere sunulursa mutlu olurum.

İkinci olarak, yabancıların Türkiye'deki çalışma izinlerine ilişkin olarak Bakanlığınızın ilgili genel müdürlüğünün çalışmalarının yeterli olmadığını ifade etmeliyim. Talepler son derece yavaş sonuçlanıyor. Daha önce tanık olduğum bir olay nedeniyle ilgili genel müdürle görüştüm bana devamlı yönetmeliklerden söz etti. Yönetmelikleri her seferinde o yönetmeliği de aldım, inceledim, en son vardığım aşama sizin ilgili genel müdürlüğünüz bu konuda olağanüstü bir bürokrasiye sahip. Yabancı bir şirket, yabancı bir insanı getirip genel müdür olarak burada istihdam etmek istiyor siz bunu engelliyorsunuz. Şeyi anlayabilirim, belki mühendis olur, doktor olur Türkiye'de benzer konumda, benzer vasıflara sahip bizim iş gücümüz vardır, onun çalışma alanının daralacağı endişesiyle oralarda sıkı incelemeyi, titiz incelemeyi anlayabilirim. Ama bir şirketin genel müdürü olarak istihdam edeceği bir personeldeki sıkı incelemeyi, sıkı demeyeyim engelleyici incelemeyi, tabii ki sıkı ve titiz inceleyebilirsiniz, engelleyici incelemeyi anlayabilmiş değilim. Dünya çapındaki cirosu sizin yönetmeliğinizde ön gördüğünüz ciroların çok üstünde olan şirkete yönetmeliğe göre herhangi bir engel çıkarılmaması gerektiği hâlde açıkça engel çıkarıldı. Sonradan ben bıraktım o konuyu, işte genel müdürünüz gelin ben size izah edeyim falan, dedi. Ama ben hukuk adamıyım, ben yönetmeliklerle, kanunlarla hayatını geçirmiş bir insanım o yönetmelikleri okudum, o genel müdürlüğün o işleme kesinlikle hak vermiyorum.

“Tuzla kaldırılınsın.” şeklinde bir yaklaşımınız olmuştu. Bu yaklaşımı neye dayanarak ortaya koydunuz Sayın Bakanım? Yani Tuzla’da işçi ölümlerinin yaşanması bu tersanelerin buradan taşınmasını mı gerektirir, doğru mudur? Yani dünyada dördüncü, beşinci sırada olan bir kapasiteye sahip olan bir tersanelerde, tersane grubunda işçi ölümlerini önleyecek bir bizim iş sağlığı, iş güvenliği mevzuatımız yok mudur? Bunu sağlayacak kadrolarımız yok mudur? Çözüm kolaycılığa kaçıp bu, buradan taşınınsın yani taşınmadığı sürece biz burada bu ölümleri önleyemeyiz yaklaşımının hâkim olduğu bir cümle, bunu ben anlayabilmiş değilim. Çözüm bu mudur? Yani eğer buysa efendim, kimse işçi çalıştırmassın bunu da diyebiliriz, evet, tehlikeli işlerde kimse işçi çalıştırmassın ki işçi ölümü olmasın.

Son olarak söyleyeceğim şudur: Kızılay’ın sosyal güvenlik sisteminden olan alacakları ödenmemektedir, böyle bir şikâyet var bende. Tedavi ediyor Kızılay’ın sağlık merkezleri bu tedaviye karşılık Kızılay gibi bir kurum alacağını alamazsa o tedaviyi daha uzun süre devam ettirme olanağına sahip değil. Böyle olursa da Kızılay o merkezlerini kapatır, o boşluğu da başka kurumlar doldurur. Kızılayın bu işi yapmaması gerektiği gibi bir anlayış varsa o belki ortaya konabilir, gerekçeleri varsa onu ayrıca tartışırız.

Sözlerimi burada bitiriyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

...

Sayın Hamzaçebi...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sorum şu: İşsizlik Fonu’nun 2008 yılı sonunda ulaşacağı toplam değer 38 milyar YTL. Bu, toplam Fon varlığı demektir. Toplam Fon varlığının 2009 yılı sonunda ulaşacağı değer 45 milyar YTL olması öngörülmüştür. Bu çerçevede sorum şu: Toplam Fon varlığının ne kadarlık kısmı devlet iç borçlanma senedine yatırılmıştır? Ne kadarlık kısmı bankalardadır? Bankalarda olan kısım için herhangi bir faiz alınmakta mıdır? Hangi bankaya yatırılmıştır? Bankadan faiz dışında herhangi bir promosyon alınması söz konusu mudur? Alınmışsa bu promosyon İşsizlik Fonu’nun varlığına mı ilave edilmektedir yoksa farklı mı değerlendirilmektedir? Aynı soruları sosyal güvenlik primleri için de soruyorum.

Teşekkür ederim.

...

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Arkadaşlar, Akif Bey ufak bir ilave yapacak, sonra fasıllara geçeceğiz.

Buyurun Akif Bey.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben, Sayın Bakanın sunuşunun kapsamına ilişkin olarak beklentilerimin ne olduğunu ifade ettim ve bu beklentileri karşılamadığını söylemiştim. Beklentilerim sosyal güvenlik açığı ne idi, nereye doğru gidiyor? İstihdam paketinin istihdama etkisi ne olacak? Primlere ilişkin yeniden yapılandırmanın sosyal güvenlik sisteminin aktüryel dengesine katkısı ne olacak, iyileştirme yönünde katkısı ne olacak dedim. Sayın Bakan da, ona ilişkin rakamları verdiklerini ifade ettiler. Evet, birtakım rakamlar var ama bunlar, bizim, sisteme ilişkin genel değerlendirme yapmamıza izin veren rakamlar değil. Sayın Bakan da uygun görürlerse, onları daha sonra alabilirsek daha iyi değerlendirme fırsatını elde etmiş oluruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, biz teşekkür ederiz.

...